

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. De Generali ad Sacram Communionem vocatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

h Ioan. 6. 27.

sequebantur: quid mirum, si post eundem eant, qui ex eius manu hunc vitæ panem suscipiunt, qui ita alterum illum excedit, sicut id quod vivit, excedit depictum? & ideo ipse CHRISTVS Dominus illis dixit: *h operamini non cibum, qui perit; sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis.*

§. I. De Generali ad sacram Communionem vocatione.

SED vt hic modus innotescat, quò DEVS nos ad hoc conuiuium vocat, & sallicit: præmittendum est, vocationem ad huius Sacramenti vsum esse duplicem. Generalem alteram, omnibusque Christianis communem: alteram sepeialem & electorum propriam, in casibus magis particularibus.

PRIMA vatio innitur ijs omnibus, quæ dicit Christus D. N. cum Sæcti huius Sacramenti necessitatem & excellentiam proposuit, omnes innitans ad eius carnem comedendam, & bibendum sanguinem. Quam vocationem explicare licet eo modo, quo idem Dominus vocauit homines; cum dixit: *venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos.* quæ enim refectio magis est necessaria & vtilior hac, quam in hoc cibo & potu ipse nobis præbet? eam enim iugum eius suaue fit, & onus valde leue. In illis autem duobus verbis: *laboratis & onerati estis*, duo insinuat causarum & motiuorum genera: hanc refectioem sumendi; vt bonorum operum labor, & pœnalitatum onus commodè portetur, iuxta illud, quod dixit per Oseam, *Kero eis quasi exaltans, & subleuans iugum, quod super maxillas portant, & declinabo ad eos, vt vescantur.* Quemadmodum enim sollicitus agricola cum videt boues arando defarigatos, pabulum eis præbet, quo vires nouas recipientes, laborem prosequantur; sic enim vix iugum, & onus eius sentiunt: ita misericors DEVS noster sollicitus est, vt laborantes in iugo legis eius portando, alleuiet ac recreet: se ipsum humilians, ad præbendum suauissimum corporis sui cibum, vt comedant: cuius virtute iugum redditur suaue, & labor leuis ac facilis. Eius enim misericordia ipsum vrgere videtur; vt verba illa suauissima nobis dicat; quæ suis discipulis dixit, cum quatuor millibus hominum cibum præbuit, ex septem panibus: *miserere* (inquit) *super urbem: quia ecce iam triduo sustinent me, ne habent quod manducent: & si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via.* Illi (ait S. Remigius) triduo sustinent Christum, qui ad eius obsequium per veram pœnitentiam sunt conuersi, cogitatione scilicet, verbo, & opere; contritione, confessione, & satisfactione pro suis peccatis. Quos si ieiunos dimitteret, deficeret in via: quia opera illa valde sunt laboriosa. ideoque, vt eos reficiat, animumque ad progrediendum addat, subuenit illis cibo diuini sui corporis, conuiuio illo septem panum adumbrato: quatenus eorum cor septem Spiritus S. donis, & septem præcipuarum virtutum Theologicarum & Cardinalium augmento corroboret.

Ioan. 6. 2.
versu. 32.

I.

i Mat. II. 28

k Osee 11. 4.

Marc. 8. 2.
Matt. 15. 32.Apuđ S. Th.
in Catena
Matt.

borat.

borat. Non est Christus D.N. sicut crudelis ille in *Domino Amalecita*, qui dereliquit puerum suum, in ipso itinere, quia agrotare coepit: ubi mansit per tres dies, nec comedens panem, nec bibens aquam; ideoque erat in periculo mortis: sed similis potius est misericordia Davidis, qui videns puerum illum in tanta miseria constitutum, iussit pueros suos, dare ei panem & aquam: & reuersus est spiritus eius & refocillatus est. Nam si non aruit cor tuum ac defecit, quia oblitus es comedere panem tuum, piissimo huic Domino cura est monere te, ut accedas & comedas; refocilleris, & non pereas.

CLARIUS adhuc expressum hoc apparebit in Elia, cum tristis ac defatigatus, & ex persecutione Iezabelis afflictus, taedio vitae affectus, optinuit animam suam, ut moreretur; & cum porrexisset in desertum viam unius diei, sedit subter vnam Iuniperum, & obdormiuit in umbra Iuniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum dixitq; illi: surge, & comede. Respexit, & ecce ad caput suum submericus panis, & vas aquae: comedit ergo, & bibit; & rursum obdormiuit. reuersusq; est Angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq; illi: surge, comede: gradis enim tibi restat via. Qui cum surrexisset, comedit, & bibit; & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus & quadraginta noctibus, usque ad montem Dei Horeb. vbi solatium inuenit suorum laborum. An non igitur hoc totum figura fuit & imago caelestis vocationis per Angelum illum custodem: is enim, cum tristem te videt, ac desolatum ob tentationes urgentes; aut taedio affici virtutis ob torpore te opprimentem; ac defatigatum proijcere te ad dormiendum, & quaerere solatium aliquod tui laboris: tunc (inquam) ille te excitat, suisque inspirationibus suadet, ut surgas, & ad vnicum omnium horum malorum remedium confugas, ad sanctissimum scilicet hoc Sacramentum, igne charitatis coctum, & extremae humilitatis cineribus coopertum. Sed quoniam vnica comestio ordinariè non sufficit ad omnem tristitiam, torporemque depellendum: secundò te excitat, ac sapius: inspirans, ut sapius eundem cibum sumas. nam, si cum spiritu id facias, ille somnum ac taedium, quo afficeris, expellet, animumque addet ad perfectionis iter prosequendum, donec ad eius fastigium peruenias: in quo plenum tui laboris solatium inuenies.

Ex quo apparet, quod vocatio diuina inuitet nos ad supremi huius Sacramenti usum, in omnibus periculis, & magnorum laborum & pugnarum occasionibus: nam, ut supra est dictum, egregium tribuit robur animique fortitudinem; ad strenue nos in eis gerendum. Memento illius temporis & occasionis, qua Christus D.N. Apostolis suis dixit: *p Accipite & comedite*: & inuenies, id factum nocte suae passionis, cum scilicet magnas tribulationes expectarent. his eos armis munire volens, ne deficerent. & ipsemet DOMINVS, ad nostrum exemplum, eodem viatico se muniuit, praebens sanguinis sui calicem tanquam dispositionem &

muni-

m. 1. Reg. 30.
3.

n Psa. 101 5.

2.

e 3. Re. 19. 4.

3.

p Mat. 26. 5.
Cor. 11. 24.

q P/al. 22. 5.

Sobria ebrietas.

r 4. Reg. 4. 41.

Frequenter communicandum.

1.

Quia Deus vult.

2.

In expositio.

Orat. Dom.

a Mat. 6. 11.

Luc. 11. 3.

quia panis

quotidianus.

Lib. 5. de Sa-

cram. c. 4.

3.

Quia panis est ordinarius cibum.

b Pron. 9. 5.

4.

munimen, ad passionis calicem ebibendum. Nihil enim est, quod faciliore reddat afflictionum, & tribulationum calicem: quam diuinus hic calix, qui bibentium inebriat corda. q *O quam preclarus est* (dicit David) *calix meus inebrians*. quemadmodum enim homo; nimio vino ebrius, non sentit contemptus, & ignominias; nec onera etiam graui curat: ita si calice hoc tuæ salutis inebrieris: magno animo, passionis calicem etiam amarissimum exhauries. Nam si paululum *et farina*, quam *Elisæus misit in ollam* carniū, tanquam mortem amaram, satis fuit, vt *nihil amaritudinis in olla remaneret*: quomodo panis hic cœlestis non sufficiet, ad dulcorandam omnem huius vitæ amaritudinem?

§. 2. *Summa rationum, quæ persudent frequentiam Communionis.*

VT EXACTIVS capiatur vis generalis huius vocationis; operæ pretium fuerit, breuem quandam rationum sumram hic ponere, quibus illa nos inuitat, persuadetque frequentiam sacræ Communionis. **P**RIMA Ratio, cui reliquæ innitantur, est; quod ea sit voluntas Christi D. N. eiusdem diuini Sacramenti authoris: cuius voluntatis omnia signa habemus, quibus diuina volūtas solet nobis innotescere quam vbi agnoscimus: illa sola pro ratione sufficit; meritoque alijs rebus omnibus est præferenda. Hæc signa seu indicia eius voluntatis perspicientur in reliquis rationibus, quas adferemus. **I**DEOQUE SECUNDA ratio est, quod idem ipse Dominus in precatione quotidiana, (vt ait S. Cyprianus) iubet, diuinum hunc *panem supersubstantialem petere, vt quotidie detur*. Et quemadmodum *panem quotidianum* appellat, quo corpus nutritur; ita eodem nomine nutrimentum animæ appellat, vt sic ostendat desiderium, quo tenetur, vt eum ab ipso petamus: & vt eadem frequentia vtrumque sumamus. Ac propterea S. Ambrosius dicit: si panis est quotidianus, cur illum post elapsū annū suscipis? Sume quotidie, vt quotidie tibi proffit. Huc accedit **T**ERTIA ratio ex materia, qua hoc Sacramentum fuit institutum: ex pane scilicet & vino, ordinario & quotidiano hominum cibo: qui etsi cibos alios pro diuersis temporibus habeant: (nam aliquando carnis, aliquando piscibus vtuntur) at panis & vinum est quotidianum alimentum, quod cum omnibus alijs cibis sumitur: ita etiam licet anima varios habeat spirituales cibos, quibus alatur, & Scriptura diuina *panis & vini* nominibus eos appellet, eod quod sint ordinarium eius alimentum: peculiari tamen ratione voluit ipse Saluator, hoc Sacramentū in reali & vera panis & vini forma & specie instituere: vt intelligeremus, debere esse ordinarium & quotidianum nostrum alimentum. Huc accedit **Q**UARTA ratio, eod quod animæ necessitas, continua sit

& quo-